

Teatterin ja sadun taika jää vajaaksi

TEATTERI

Aladdin ja och den magiska lampan Wasa Teaterissa. Ohjaus Åsa Salvessen, teksti Anna Simberg, lavastus Erik Salvessen, musiikki Markus Fagerudd, puvut Sofia Pantouvaki, koreografia Agneta Lindroos. Rooleissa Markus Lytts, Maria Udd, Carla Fri, Jonas Bergqvist, Agneta Lindroos, Carola Sarén ja Johan Aspelin sekä Noviasta Anna Högström, Emma von Wendt, Kalle Halmén ja Matilda Anttila.

VAASA

Wasa Teaterissa nähdään päivitetty versio *Aladdinista ja taikalampusta*. Siinä on monta oivaltavaa ja osuvaa kohtaa, kuten Aladdinin perheen asuminen slummissa farkkuja ompelemassa ja rikkaan prinsessan ilmentyminen torille skootterilla kulturalukussaan.

Tarinan rakentamisessa eri tasot toimivat hyvin, mutta kun juonta pitää alkaa kuroa kokoon, palaset eivät loksahda kohdilleen.

Lopputulosta vaivaa sekaavuus: se ei tavoita sadun magiaa, muttei täysin vakuuta yhteiskunnallisella realismillaan.

Aladdin (Markus Lytts) asuu äitinsä (**Maria Udd**) kanssa slummissa. Molemmat haaveilevat paremmasta elämästä, Aladdin suurella nuoruuden innolla.

Alkuperäistä satua mukailen velhonainen (**Agneta Lind-**

Aladdin (Markus Lytts) kasvaa tarinan edetessä pikku pojasta nuoreksi mieheksi. Värit, valot ja lavastus vievät katsojan itämaisiin tunnelmiin. KUVAT: FRANK A. UNGER

roos) johdattaa Aladdinin hakemaan taikamaailmasta vanhan lampun, jonka sisällä asuu toiveita toteuttava henki.

Aluksi taikakalu on onnenpotku, ja perhe saa kerrankin syödäkseen. Mutta ihmisuonto on kyltymätön. Äiti varoittelee, mutta poika on valmis käyttämään kaikki keinot saadakseen prinsessan omakseen.

Näytelmän lavastus ja visuaalisuus on vetävää. Maanalainen puutarha on mystisen pelottava, palatsit koreita ja lampun henki toteutettu nykytekniikkaa käyttäen aivan loistavasti.

Värimaailma vie itämaille, samoin kuin tätä varten sävelletty musiikki. Musiikki on hyvä tunnelmanluoja, mutta tarttuvaa laulunumeroita jäi kaipaamaan. Näytelmässä on yllättä-

vän harvakseltaan lyhyitä laulunpätkiä - niitä olisi saanut olla lisääkin.

Muutamatsanssinumerot ovat näyttäviä, ja niissä esitys alkaa elää.

Novian näyttämötaiteen opiskelijat ovat tärkeitä joukko- ja tanssikohtauksissa. Toivottavasti tällainen yhteistyö on mahdollista myös jatkossa, kun koulutus siirtyy Pietarsaareen.

Carola Sarénin sulttaani on selkeästi näytelmän paras hahmo yleisön mielestä.

Esityksessä jää jotain uupumaan sadun ja teatterin magiasta, eikä se täysin tempaa mukaansa fantasian lumoon.

Eniten pidin kahdesta hahmosta: **Carola Sarén** sulttaanina on aivan verraton. **Carla Fri** prinsessana on löytänyt luontevuuden. Hänestä löytyy itämaisuutta myös liikehdinnässä ja olemuksessa.

Muutenkin palatsissa tapahtuu näytelmän komiikka: sulttaanin ohella neuvonantaja (**Johan Aspelin**) ja turvamies (**Jonas Bergqvist**) kirjoittavat naurut.

Loppua kohden esitys lässähtää, ja loppuhuipennus jää puut-

Värimaailma vie itämaille, samoin kuin tätä varten sävelletty musiikki. Musiikki on hyvä tunnelmanluoja, mutta tarttuvaa laulunumeroita jäi kaipaamaan

tumaan. Loppukohtauksessa kokoonnutaan näyttämölle seisoskelemaan, selittämään tarina auki ja alleviivaamaan opeuksia.

LAURA KROHN